

திருமுலர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

வெளியீடு:

அஃக்சி சித்தர் யோகம் மெய்தத்துவ ஆய்வு அறக்கட்டளை
34, குண்டு சாலை, உழவர்கரை, புதுவை - 605 010.
e-mail : egilane@aakikceyogam.com
www.aakikceyogam.com

2014

ஐய ஆண்டு (2014) ஐப்பசி மாதம் 20ஆம் நாள்
அசுபதி நட்சத்திரம் கூடிய சுப தினத்தில்
திருமூலர் குருபூஜை அன்று வெளியிடப்பட்டது

முகவுரை

சத்திகிரி சிவகிரி திருஆவினங்குடியெனத்
தழைத்தோங்கும் திருப்பழனி மலையிலெழுந்தருளிய
பூநீகைலாச போகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன
ஆசிரமம் ஆதீன மகாகைலாச பரம்பரை 225 வது பட்டம்
பூநீ தெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமி யவர்களின்
ஏட்டுப்பிரதியின்படி சித்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு அச்சிடலானது.

இப்பழம் பெரும் நூலிலிருந்து திருமூலர் திருவாய்
மலர்ந்தருளிய யோக ஞானம் தொடர்பான ஆறு பகுதிகளை
மட்டும் அனைத்து உயிர்களும் பயன்பெரும் வகையில்
“திருமூலரின் ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு” என்கிற தொகுப்பு
வெளியிடப்படுகின்றது. ஆன்றோர்கள், அறிஞர்கள்,
புலவர்கள் இந்நூலில் பிழையிருப்பின் அவற்றை
சுட்டிக்காட்டுப்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

வணக்கம்

அஃக்சி எழிலன்

பொருளடக்கம்

பொருள்	பக்கம்
1. திருமூலர் ஞானம் 84	1
2. ஞான உபதேசம் 30	22
3. நடுவீண ஞானம் 30	27
4. ஞானக்குறி 30	33
5. ஞானம் 11	39
6. சோடச ஞானம் 16	43

திருமூலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
திருமூலர் ஞானம்
அமு

வெண்பா

அருவுருவாம் ஞான மனந்தக் கருமானஞ்
சுருதிமுடி வான சுருக்கம் பருதி
சுடர்மதியும் பாய்ந்து சொலவந் தமுதமுண்ட
கடகரியின் பாதமதே காப்பு.

ஞானம்

அரிக்குமுத லெழுந்தசுழி முனையைப்பாரு
அதிலடங்கும் முனையடக்க முனையைப்பாரு
நரிக்குமதிற் சிங்கமடா வலுவைப்பாரு
நாலுமது பூரணத்தா யாட்டைப்பாரு
சுருக்கமதை விரித்துநன்றய்த் தோன்றச்சொல்வேன்
சுழிமுனைக்கு ளதீதமுமாய்த் தோன்றுந்தோன்றும்
அரிக்குமுத லெழுந்தசுழி முனையாம்பிள்ளை
யாரதிலே யைம்பதுமா மொன்றுமாச்சே.

1

ஒன்றான நந்திகுரு வாசானென்னை
யுடனிருத்தி யுபநிடதம் நன்றய்ச்சொன்னார்
நன்றான போகருக்கு நாமுஞ்சொன்னோம்
ரகசியமாய்க் கொங்கணருக் கவர் தான்சொன்னார்
குன்றான வுபநிடதக் குறிதான்கண்டாற்
கோடிவித்தை நவகோடி தொந்தமாடும்
அன்றரன ருபநிடத முமைக்குச் சொன்னார்
அந்தரங்க முப்பத்தி ரண்டுநாலே.

2

திருமூலரின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

நாலெட்டுப் பூரணமே நாலாங்காலே
நாமுரைக்கச் சித்தியெல்லா மறிந்தாரையா
காலெட்டு ரண்டான காலேக்காணக்
கணபதிக்குக் கைமுறையாய்ப் பூசைபண்ணி
வேலெட்டு ரெண்டான முனையைக் கண்டு
மேலாறு கோணமடி மூலம்பாரு
சேலெட்டு மயிலவேலன் சத்திவேலைச்
செங்கரத்திற் பிடித்திருந்த கையைப்பாரே. 3

கையைப்பார் பன்னிரண்டு கையுமாச்சு
காணரிது காலிரண்டும் பதினாறுச்சு
மெய்யப்பா பூமியின்கீழ் காலையூணி
விசித்திவரை யஞ்சான வெழுத்தைக்காணச்
செய்யப்பா பூசையுமஞ் செழுத்தினிலே
தீர்க்கமடா யடிமூலம் பெலக்கக்காலே
வையப்பா யூணியுரைத் தெழுத்தையோது
வழிமுத்திப் பாதாதி கேசந்தானே. 4

கேசாதி பாதமுத லடிதான்மூலங்
கெட்டியா யடிப்படையைப் பெலக்கப்போடு
தேசாதி தேசமைம்பத் தாறிற்பாரு
செப்புவார் பாஷைபதி னெட்டும்பாரு
நீசாதி பேதனங்கள் பண்ணவேண்டாம்
நீயேதான் தானவனாய் நிலைப்பா யப்பா
யூசாதி யுறவின்முறை யுனக்குமேது
உத்துப்பா ரொன்றுமிலே யுலகந்தானே. 5

திருமந்திரம்

தானவ னுகித் தன்னுளே தானாய்
ஆனவன் நீயா மடிபிடி மூலம்

2

நூனவ னூநீ யென்று நடுவீன தேனவன் மாறு திகட்டா தமுதமே.	6
அமுதத்தை யீவா ளானந்தச் சோதி அமுதத்தைக் கொள்ள யாருக்கு மேலாய் அமுதத்தைக் கொள்ள யாரு மறியார் அமுதத்தை விட்டா லாகாது சித்தியே.	7
சித்திக்கு முத்தி யெட்டுட னிரண்டையும் அத்திக்கு மென்று அமுதத்தை வாங்கிப் பத்திக்கு ளஞ்சை மவுனத்துட் டாக்கி யெத்திக்குஞ் சத்தி யிருந்ததைப் பாரே.	8
பாரே சுருதி பராபர மாகும் பாரே சுருதி முந்திட மாகும் பாரே சுருதி பரையுமம் பரனும் பாரே சுருதி பரநாடி மூலமே.	9
மூலத்தைப் பத்தி முனிநாக் கோதி மூலத்தைக் கண்டு கொண்டுமீண் டச்சர மூலத்தி னுள்ளே முதலெழுத் தாதி மூலத்தி லாதி முத்தியுஞ் சோதியே.	10
சோதியடா நவரத்தினச் சோதியாகிச் சோதித்துத் தள்ளுதள்ளு கிரிகையாகா ஆதியடா சூட்சுமது யோகம் பாரு ஆனாதியடா சூட்சாதி ஞானமப்பா நீதியடா வேதாந்தஞ் சித்தாந்தாந்தான் நிகழ்த்துகிறேன் கற்றறிந்ததோர் கிரிகைசெய்யப் பாதியடா பிறையணிந்தோன் ருனுஞ்சித்தன் பதினெட்டுச் சித்தாதி மூலந்தானே.	11

திருமூலரின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

மூலமென்றால் மும்மூல மேகமூலம்
முதலாதி மூலவர்க்கங் கைலாசவர்க்கம்
மேலுமடா சட்டைமுனி நம்மைக்கண்டு
மேன்மைபெறக் கைலாச வர்க்கமென்றார்
காலமடா அவர்க்குநல்ல காலமாகக்
கண்டதினால் வாதமுறை வெளியாய்ப்பாடி
ஞாலமதிற் போட்டதினற் கிழித்துப்போட்டேன்
நான்சொன்னே னிந்த நூல் தன்னைப்பாரே. 12

இந்தநூ லெண்ணூறு முதலேபாடி
யிருந்ததிலே தெரிந்தெடுத்துச் சுருக்கமாக
இந்தநூல் பத்தெட்டாம் நாலுங்கூட்டி
எண்பத்து நாலுக்கு ளடக்கமாக
இந்தநூ லறிந்துகரு விடையம்பார்த்தால்
யெட்டிரண்டு மெய்தும்வே தாந்தப்போக்கு
அந்தமடா ஆதியந்தம் கருவைநன்றாய்
அறையுகிறேன் வெட்டவெளி யாகத்தானே. 13

வெளியிற்றான் போடாம லடக்கங்கொள்ள
வேதாந்த சித்தாந்தக் கருவைக்கேளு
வெளியிற்சொல் லாதேயுச் சிதமாய்ச்சொல்வேன்
வெண்பட்டுக் கதிர்பூசஞ் சேரும்நாளில்
வெளியிலே குளித்தரையி லிருக்கிக்கட்டி
வேளையடா மதியமதிற் சுனைநீர்தன்னில்
சுளியாமற் செல்லுமரை யளவாய்நீரிற்
றேன்றிநின்று சுழியெழுதி முங்கிடாயே. 14

முங்கியபோ தங்குசிங்கு சிவாயவென்று
முழுகிடுவாய் மூச்சடங்கும் வரைக்குமோதி
முங்கியபோ தெட்டுவிசை யிதுதான்சொல்லி
முங்கியபின் கரையேறும் மூலஞ்சொல்வேன்

அங்கனையே நின்றுஅய்யுங் கிலியுஞ்சவ்வும்
ஆதியென்ற மூலமது முக்கால்மூலந்
தங்கியது மூலமரைச் சணத்திற்சித்தி
தான்ஜலத்தை விட்டுகரை யேறுவாயே. 15

திருமந்திரம்

ஏறிடு முன்ஐயுங் கிலியும் ஓது
மூறிடு சவ்வை மூன்று தரமதைக்
கூறிடு பின்கரை யேறி யிருந்திடு
நேருகீழ் முகந்திரு நீற்றையுங் கேளே. 16

கேள்திரு நீற்றைக் கெட்டியா யிடது
வாழ்கையில் வைத்து வரைவாய்ப் பிரணவம்
வேள்கையி லாறு கோணமு முன்னிடு
தாழ்கையு மில்லே சண்முக மாமே. 17

சண்முக மாறு சடாட்சரம் போடு
வுண்மையா யதினுள் ளுமைதிரி கோணம்
நன்மையா யதினுள் நாட்டிடு விந்து
கண்மையா யதினுட் கணபதி சுழியே. 18

சுழிசுழி யேகாச் சுழிமுனை யாகும்
வழிவழி யிதுவே வழிதுறை யாகும்
மொழிமொழி சடல மொழிதிரு மொழியான்
தெளிதெளி திருவெண் ணீற்றையுந் தெளியே. 19

ஏக நிராமய மேகவெண் ணீறு
பாகமு மிடமது கரத்தில்வெண் ணீற்றை
யாகம மெனவே யணிவிர லாலே
தேகமுஞ் சித்தி பணவிடை சேரே. 20

சேர்ப்பதுதா னுபநிடதஞ் சேர்த்துக்கொள்ளாத்
தியானமது சடாட்சரமே தியானம்பண்ணி
நாற்பதுநா ளிப்படிமண் டலந்தான்கொள்ள
நரைதிரையு மில்லையடா நமனுமில்லை
சேர்ப்பதுதான் பிங்கலையிற் சேருசேரு
ஜெயமாகுங் கிரிகையிது விடையிற்சேரு
சேர்ப்பதிலே யிடைசமனாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டாற்
சிவசிவா சொல்லரிது செயலைத்தானே. 21

செயலான செயலிதுவே மைந்தாமைந்தா
சேர்ந்திருப்பா ருமைபாகர் தேகஞ்சித்தி
மயமான சிவமயமே வசியமெட்டும்
வலுத்தசித்தி யெட்டெட்டு மாடும்பாரு
பயமேது மில்லைவுப நிதத்தைச்சோதி
பருவமடா பக்குவமாங் காலமாலால்
நயமாக விந்தநூல் பார்த்துக்கொள்வாய்
நாலெட்டும் பொருந்துமிதை நவின்றிட் டேனே. 22

இட்டசுழி விட்டகுறை யெழுத்துமேது
இடம்வலமாய் விட்டகுறை யெட்டுரெண்டாய்க்
கட்டிவைத்த சுருக்கமடா விந்தநூல்தான்
காரணமாய் நந்திகுரு சொன்னார்சொன்னார்
பட்டமரம் பாலூறும் பாவிமக்காள்
பாதகரே வீணலைந்து திரிந்தாலேது
கிட்டுமடா வுங்களுக்குங் கிரிகையாமே
கெடுபுத்தி நினையாதே நூலைப்பாரே. 23

நூல்பார்த்தாற் கருவிடையம் நிறுத்திப்பாரு
நுணுக்கமாய் மனதிணங்கி வணங்கிப்பாரு
கால்பார்த்துப் பிழைப்பதற்கு விந்நூல்காலாய்
கண்டறிவா ருலகத்திற் கானேமப்பா

நூல்பார்த்துக் காலறிந்தோ ருலகமீதில்
நுவலுகிறேங் கோடியிலே யொருவனுண்டு
மேல்பார்த்து அடிபார்த்து முடியைப்பார்த்து
விட்டகுறை தீனயறிந்து கொள்வான்றானே. 24

கொள்ளுமனங் கொள்ளாம லீலந்துபோன்ற
கூடழிந்து போகும்து மண்ணாய்ப்போச்சு
கள்ளமனந் துள்ளாமற் கவரிமான்போற்
கட்டுண்டு மனமாண்டா லினத்திற்சேரு
உள்ளமது கவரியென்ற மாணக்காண
உத்துப்பா ரஞ்சுமொரு பெண்ணாய்ப்பும்
எள்ளளவுந் தப்பாது கருமானந்தான்
இந்தநூல் வேதாந்தச் சுருதியாமே. 25

திருமந்திரம்

சுருதி முடிந்திடஞ் சொல்லா ரொருவரும்
பருதி யசதி மவுனத்துட் பாரு
சுருதி யிருந்திடங் காரண குருவாம்
உறுதி யிதுவென் றுரைத்தனர் நந்தியே. 26

நந்தி குருவா யிருந்திட நாமும்
முந்தி யிருந்தோ மூலரு மெனவே
யெந்தி யெழுந்து யேகமுந் தானாய்
அந்தியுஞ் சந்தியு மனேகமு நாமே. 27

நாமே நந்தி நாமே யவனாய்த்
தாமேக மாகச் சங்கற்ப மாக
வோமே யாமென் றுனது தானு
யாமே பதினெட் டாகமு மாமே. 28

ஆகமும் பதினெட் டாகமு மாணேந்
தாகம தாகச் சாத்திரஞ் சொன்னேம்
பாகம தாகப் பார்த்திடிற் சுருக்கந்
தேகமு மாகப் பார்க்கவுஞ் சித்தியே. 29

சித்திக்கும் ஞானமும் போகமும் சித்தி
சித்திக்கும் வாதமுங் காயமுஞ் சித்தி
சித்திக்கு மந்திரம் தியானமுஞ் சித்தி
சித்திக்கும் நினைந்த கருமமுஞ் சித்தியே. 30

சித்திக்குங் கருமானஞ் சொல்லக்கேளு
திருவான லெட்சுமிப்பெண் ணறிந்தமூலஞ்
சத்திக்கு முன்னுதித்த சத்திமூலந்
தன்குலத்திற் சாதிரெண்டாய்த் தழைத்தமூலம்
புத்திக்கு ளறிந்துவிந்த மூலமன்றும்
புதுமையுள்ள கருவேம்பின் சாத்தாலாட்டி
பத்திக்குங் காதையெருப் புடத்திற்போடப்
பரமசிவ னவழ்தமென்ற பற்பந்தானே. 31

பற்பமென்ற லிதற்குநிக ரொன்றுமில்லை
பாங்கான ரசபற்ப மிதற்குமீடோ
கற்பமென்றற் சங்கற்பம் விகற்பமாகுங்
காந்தரச செந்தூர மிதற்குமீடோ
உற்பனமாம் பூபதிக ளிதற்குமீடோ
உச்சிதமாம் மாத்திரைக ளிதற்குமீடோ
பற்பமென்றல் மகாபற்ப மவுனபற்பம்
பருதிமதி சுடர்மூன்றும் பற்பமாமே. 32

ஆமப்பா பணவிடைதான் பற்பங்கேளு
அனுப்பானந் தேனிலிதைக் கொண்டாயானால்
நாமப்பா ஒழிக்கறியோம் வாதபித்தம்

நசியாத ஐயத்தா லெழுந்தநோய்கள்
போமப்பா முக்காத மோடிப்போகும்
புதுமைபற்ப மிதனேதிரி கடுகிற்கொள்ள
வோமப்பா வாண்டொன்று கடிசையாக
உன்வயது நூறுகுந் துகையைப்பாரே. 33

துகையென்று லொருநாளிற் பூரணத்தோடடங்குஞ்
சுவாசமடா துகைபார்த்தாற் பத்தும்பாரு
மிகையொருநா ளில்லையடா வயதைப்பாரு
வெற்றியடா சொன்னேநான் சூட்சங்கொள்ளு
பகையேது மில்லையடா காலன்மாண்டான்
பதனம்வெகு சூதானம் முறியேடாகுஞ்
செகமாயை யாடுகிற ஆத்தாள்பாதந்
தினசரியும் பூசித்துச் சூட்சம்பாரே. 34

சூட்சமாய்ச் சொல்லுகிறே மாத்தாள்பூசை
சுருக்கமடா முன்சொன்ன நீறுதன்னை
சூட்சமாய்ப் பற்பத்தோ டிதையுஞ்சேர்த்துச்
சொல்லுவோம் மூன்றெழுத்தை மவுனமோது
ஆச்சரியந் தாயினது தியானந்தன்னில்
அருமையடா வெண்ணீற்றின் பற்பமீவாள்
தாட்சியொன்று மில்லையடா சொல்லக்கேளு
தாய்தந்தை பற்பநீர் தன்னைவாங்கே. 35

திருமந்திரம்

வாங்கிடும் போது வாவென வாங்கி
நாங்கதி யெனவே ரகசிய மவுனம்
பாங்கிது பாரு பற்பவெண் ணீற்றை
யாங்கது கூட்டி யறைந்திடக் கேளே. 36

கேள்கெடி காரங் கிரிகைக்குங் கெட்டி
பாள்குளிஞ் சிமிளைப் பணவிடை சேரு
நாள்பதி னஞ்சு நன்று யுரைத்து
கேள்நவ குளிகை கெட்டியாம் பாரே. 37

கெட்டியாங் குளிகை கெவுனமு மாகும்
நெட்டையிற் றம்பனங் குளிகையாம் வசியம்
மட்டிய லில்லை யழைப்பு மோகனந்
திட்டமுச் சாடனம் தீர்க்கமு மாமே. 38

ஆமிது பேதன மாரண மாகும்
ஆமிது வித்து வேசன மெட்டுந்
தாமித மில்லை தவறது சொன்னேம்
நேமித மிதுவே நினவறி வோர்க்கே. 39

அறிவோர்க் கிதுவே யெட்டெட்டு மாடும்
அறிவோர்க் கிதுவே அடிமூல மாகும்
அறிவோர்க் கிதுவே ஆதியு மந்தமும்
அறிவோர்க் கிதுவே யாகுங் குளிகையே. 40

ஆகுமது குளிகையதி சயந்தான்கேளு
அமுக்கிரா தம்பனத்துக் காகுமாகும்
ஏகுகவு தும்பையுச்சா டனமேசெய்ய
எட்டியுமா ரணத்துக்குச் சிதமேயாகும்
மோகனஞ்சீ தாதேவி வசியஞ்செய்ய
முக்கியமா மழைப்புக்குத் தகுந்தவேளை
வேகமடா தோகையில்பே தனமா வித்து
வேடணத்துக் கானபழம் பாசிதானே. 41

தானென்ற தெட்டுவகைச் சாத்தினாலே
தவறது குளிகைதனைத் திலதம்போட

வானென்ற தேவரொடு பிரமன்மாலும்
மயங்கிடுவார் தப்பாது மைந்தாகேளு
நானன்றாய்ச் சோதித்துப் பார்த்தேனிந்த
நவகுளிகை வெகுசுருக்கு மூலஞ்சொன்னோம்
ஊனென்ற வுபநிடதப் போக்கினாலே
உற்றமொழி நந்தியுப தேசித்தாரே. 42

உபதேசம் நந்திசொன்ன குளிகையப்பா
உலகத்தி லுத்தமர்கள் பார்த்துக்கொள்ள
உபதேச மாகவுந்தான் நூலிற்பாட
உற்பனமாய்ச் சொன்னோம்நாம் பொய்யோயில்லை
சபதமடா பேசியிந்த வுலகத்தோரைத்
தம்பனத்தால் மயங்கிடவே கட்டுமப்பா
நிபமொருநாள் வராதுவுப நிதத்திற்சோதி
நினைத்தபடி கருமமெட்டு மாடுந்தானே. 43

ஆடுதற்கு இப்படியே குளிகைசெய்து
ஆடினாற் பாவகன்ம மாகாதப்பா
தேடுதற்கு யிதைவிட்டுக் குளிகைசெய்யச்
சேர்க்கையெட்டுத் தொழிலில்நன்ற யாடாதையா
நாடுதற்கு வணங்குமடா வுலகத்தாட்டு
நம்புதலாய் நீசொன்ன படியேயாடும்
பாடுதற்குச் சலிப்பாமென் றெண்ணவேண்டாம்
பத்தியுடன் மனம்பூண்டு நூலப்பாரே. 44

நூல்பார்த்தாற் றண்டக்க முனிநூல்பாரு
நூற்றெட்டுக் கொங்கணர்பட் சணியைப்பாரு
நூல்பார்த்துக் கரையேறப் பூரணநூல்பாரு
நொடிக்குளேகண் சுழித்துகடித் திடத்திற்பாரு
கால்பார்த்துக் காலடங்குங் கருத்தைப்பாரு

கவனம்வைத்து நவமூல மொன்றய்ச்சேரு
நால்பார்த்தவ் வாறுபோல் தூங்குதூங்கு
நவமூல மப்பவல்லோ தோணும்பாரே. 45

தோணும் மூலந் துலங்குஞ் சுழிமுனை
தோணும் பருதி சுருதி முடிந்திடந்
தோணும் பருதியிற் சொக்கிடுந் துன்மதி
யாணுவ மத்திமே லத்தமு மாமே. 46

ஆமிது சித்தி முத்தியு மாகும்
ஆமிது கடைசி முதல்நடு வாகும்
ஆமிது நம்பா லோமெனு நவமாய்
ஆமெனு முபாய மமந்திட மூலமே. 47

மூலத்தி லேம்புனல் முச்சுடர் காலாய்
மூலத்திற் பின்னொளி முத்தீயு மாகும்
மூலத்திற் றிலதமுக் கோணந் தோன்றிடும்
மூலத்தி லப்பா முன்னூலு மானதே. 48

முன்னூற் குருவாய் முடிந்தது நந்தி
யென்னூ லெனவே யியம்பிடச் சொன்னோம்
நன்னூ லென்பது நாலுடன் சுருக்கம்
இன்னூ லறிந்தபேர்க் கிடறது மில்லையே. 49

இல்லை யிருவினைத் தொடர்ச்சியு மில்லை
இல்லை யுலகங் கபடங்க ளில்லை
புல்லை முறித்துப் பொருத்திக் கருத்துள்
சொல்லை யறுத்துச் சோதித்துப் பாரே. 50

சோதிநவ குளிகையப்பர சோதிசூட்சம்
சொல்லிவிட்ட குறையறிந்து குளிகைசேர்த்துப்

பாதியிரு கூறறிந்து காலீப்பாரு
 பருதியொளி முதுகுபுறம் பாய்ந்துவீசும்
 சோதியிதை யுள்ளபடி யுனக்குச்சொன்னோம்
 சோதித்துப் பார்த்தவர்க்கு அதீதந்தோனும்
 ஆதிதிரு மூலர்நூ லறிந்துகொண்டால்
 அவன்சித்தன் அவன்ஞானி யவனேயாமே. 51

அவனேதான் றனவனாய்ச் சூட்சுதேகம்
 அறிந்துகொண்டு வேடத்தை நிறுத்தச்சூட்சம்
 அவனேதான் சூட்சாதி தூலமூலம்
 அவன்மூல மாகவுமே மூலஞ்சொல்வோம்
 அவனேதான் நமதுடைய வர்க்கமாகி
 ஆதிதிரு நடுமூலங் கிழங்கின்மூலம்
 அவனேதான் கயிலாசத் தேகங்கொண்டு
 அவனிருப்பா னுலகத்தி லறிந்திடாரே. 52

அறியாத மூடர்மட்டிச் சாதிலோபர்
 ஆதாரப் போக்கறியார் மூலங்காணர்
 பிறியாத தோலாசை வலையிற்சிக்கிப்
 பின்னாசை கொண்டிரண்டு ஆசைபூண்டு
 குறியான குருவிட்ட குறையைக்கண்டு
 கொள்ளாமல் மாண்டுவிட்ட குறையேயானால்
 அறியாதா ராவர்களே ஆத்தாள்போக்கை
 அறிந்தவர்க்கு விட்டகுறை யறிவான்பாரே. 53

பாரப்பா பெலத்தபுத்திக் காரனென்றற்
 பகருகிற சூட்சநிலை யறிவைப்பத்திப்
 பாரப்பா பசுமரத்தி லாணிபோலே
 பாய்ந்துலர்த்தி யறிவோடே பழுவிலேறிப்
 பாரப்பா யறிவென்ற ஏணியேணி

திருமூலரின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

பகராதிது அறிவேற்றி யேறயேறப்
பாரப்பா திகாந்தவரை யுகாந்தகாலம்
பத்தறிவை முத்திபெறப் பண்ணுந்தானே. 54

பண்ணறிந்த பெண்ணரசி புவனீதீட்சை
பகருகிறே முத்தமர்க்குப் பண்பாய்க்கேளு
ஒண்ணறிந்து வொண்ணுமுத லெட்டுமொன்றாய்
ஒன்பதுமே துருவநவக் கிரகமாச்சு
எண்ணறிந்த கிரகமடா யெண்ணிப்பாரு
எண்ணுமிவள் புவனீபதி னறுமானாள்
ஒண்ணுமுத லாறுமொரு மூன்றுகோணம்
ஒன்பதடா கருமமெட்டு மாடுமாதே. 55

திருமந்திரம்

ஆடுமொன் றெட்டு மழைப்பு மோகனம்
ஆடுமிரண் டேழு வசியமாந் தம்பனம்
ஆடுநா லஞ்சுச் சாடன பேதனம்
ஆடுமா ரணவே ஷணமறு மூன்றே. 56

மூன்றறு மொன்றாய் முடிந்தது பிரணவம்
நான்றள நின்று நாலாய்மூன் ருகத்
தோன்றுகப் பார்ப்போர் தோணுமே சூட்சம்
மூன்றுகச் சத்தத்தில் மூச்சத்த வாரே. 57

மூச்சத்த விடமே முத்தியு மாச்சு
பேச்சத்துச் சித்தர் புவனீயைப் பேசார்
பேச்சிட்ட மென்றே யிருந்தாள் புவனீப்
பேச்சிட்டுப் பேசி நாலையும் பேசே. 58

பேசி யழைப்பு வெழுத்தஞ்சு பிரணவம்
ஆசிது வெட்டொன் றுகம மோது
வாசரி கேட்க வருவாள் புவனை
யோசரி சொல்லி மோகன மோதே. 59

மோகன மோத முத்திலும் புவனை
யாகம மெனவே யரகரா பசளைத்
தேகமு மாகிச் சிவசிவா யெட்டும்
பாகம தாகப் பயில்வது சித்தியே. 60

சித்தித்த புவனையடா கருமமெட்டும்
செப்புவாள் கசடறவே தீட்சையெல்லாம்
சத்திக்குள் நவசத்தி சத்தியாவள்
சகலசித்தும் ஜெகஜால மிவளுக்குள்ளே
முத்திக்கும் வழிசொல்வேன் பலியாதென்பாள்
மூலமெல்லா மவளாலே முடிவுமாச்சு
புத்திக்குள் ளிதையறிந்தாற் புவனைவித்தை
பூமியெல்லா மொருகுடையி லாளலாமே. 61

ஆமப்பா புவனையுட சூட்சமெல்லாம்
அடைப்பெல்லாந் துறந்துவிட்டேன் கண்டுபாரு
நாமப்பா சொன்னதிந்தக் கிரிகைசத்தி
நாடுமெச்சும் உலகமெச்சும் வசியமாகும்
ஓமப்பா யுலகிற்றே வதைகளெல்லாம்
உன்னேவற் படிக்கேட்டு நடக்கும்பாரு
தாமப்பா கருமவித்தை தன்னைநீக்கித்
தன்னைப்பா ருன்னைப்பா ரென்னைப்பாரே. 62

என்னைப்பா ரென்றகுறி யேதுநாமும்
ஏகமொரு சமூலமுமாய்ச் சுருக்கமாகத்

திருமூலரின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

தன்னைப்போ லுன்னையுமே தன்னைக்கண்டு
தன்னூட்டங் கண்டுமன மாண்டுபோக
என்னைப்பா ரென்றுசொன்ன வியல்பைமைந்தா
யேகமென ஞானியென்ற பேருமாச்சு
உன்னைப்பார் யோகம்பார் ஞானம்பார்நீ
உண்மையுடன் நிதானித்து உலகம்பாரே. 63

உலகமது பேய்க்கூத்து மைந்தாமைந்தா
உரையாதே விள்ளாதே யையாவையா
கலகமிடு வாய்வீணர் மெத்தவுண்டு
கண்டறிந்து அகன்றுவிடு தர்க்கம்வேண்டாம்
விலகிவிடும் போதுமவன் திரும்பிவந்து
விகற்பமுடன் திரமறிய வேணுமென்று
பலகலைகள் மொழிந்துறவு வினையங்கொண்டே
பழிகொள்ளுஞ் சண்டாளர் தனக்குக்கேளே. 64

கேளப்பா வறுமூன்று மாரணவேடணத்தை
கீழ்முகமாய்க் கன்னிமுதற் சூட்சம்நாலாய்க்
கேளப்பா பாழ்மூலை நிறுத்திமுன்று
கெட்டியாய் மாரணத்தை மாறியோது
நாளப்பா நாழிகைதான் செல்லாதப்பா
நவிலுகிறேன் நாவடங்கிப் பாவிதேகஞ்
சூளப்பா அக்கினிபோ லெறிவுமாகிச்
சொல்லுதற்குப் பேச்சுமற்று விருப்பான்பாரே. 65

திருமந்திரம்

இருப்பா னிருப்பிட மிடம்வல மசையான்
இருப்பான் பிணம்போ லேறிட்டும் பாரான்
நெருப்பா முடலும் நினைவு மயங்கிடுஞ்
சிரிப்பார்க் குடம்பு தேகமு மாமே. 66

தேக மெடுக்குந் தேகத்தை யறியார்
தேகத்தின் சூட்சந் தெரியா தெவற்கும்
வேகத்தினாலே வெகுளிகள் பேசி
நாகத்தின் விஷம்போல் நஞ்சவன் வாயிலே. 67

வாயினில் நஞ்சு வாக்கினிற் கெடுதி
வாயினி லுண்டு வருங்குறி யறியான்
தீயினில் வெந்த தேகமு மானார்
தாயவள் கடைசி தந்தை யாதியே. 68

ஆதியிற் காலாங்கி யாண்பிள்ளை சமத்தன்
சோதனை பார்க்கத் துணிந்தார் நமதிடம்
நீதியாய்ப் பன்னிரண் டாண்டுமே காத்தார்
போதியா தெவர்க்கும் போதித்தோம் பாரே. 69

போதித்தோம் போகர் புனல்கரு வாதி
நீதிக்குட் சாகாக் கால்நிச மாகச்
சாதிக்குள் வேகாத் தலையையு மவனாய்ப்
போதிக்கக் கண்டாற் பொருளறி வாமே. 70

ஆமப்பா காலாங்கி சகலபேர்க்கும்
ஆதியடா நமதுபிள்ளை யானதாலே
காமப்பா லூட்டிகடுங் கானலேகிக்
கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் ணுச்சிமீதிற்
சோமப்பா லுண்பதற்குச் சொன்னோம்கூட்சம்
சொல்லறிந்த சூட்சநிலை பத்திக்கொண்டு
தாமப்பா மதிப்பால்கால் தலையாய்க்கொண்டு
தனையறிந்து சித்தனென்று இருந்தான்பாரே. 71

இருந்தநே ரறிந்துசிவன் பேச்சுக்கொண்டு
இருவினையு மெய்யறிந்த சித்தனென்று

வருந்தியிவர் நிறையறியா ரொருவரில்லை
மதியமுதங் கொள்ளுதற்கு வழியுங்காணர்
கருந்தலையி லெழுத்துமுறை விதியைக்காணக்
காலாங்கிக் குரைத்தகரு மானமப்பா
திருந்திமன துறைந்திந்த நூலைப்பாரு
சிவசிவா கருமவினை தீருந்தானே.

72

தீருமது செனமறு பிறவியில்லை
தீர்க்கமடா மெய்யறிந்த சித்தன்சித்தன்
கூருமொழி கருமானச் சுருக்கம்நன்றுய்க்
கூறினோம் வேதாந்த சித்தாந்தம்ரண்டும்
வேறுமொரு கருமான மில்லையில்லை
வெத்தியடா சத்தியமாய்ச் சொன்னோங்கேளு
ஆருமிரு கூரறிந்து மூலங்கண்டு
அடிதொடுத்து வரையாறு மறிவான்பாரே.

73

அறிவான தீதமடா மூலம்பார்த்தால்
அகாரமுத லுகாரம்வரை பார்த்துநாலாய்
அறிவான படநாலாய் நாகமொன்று
ஆகமஞ்சு தலைவிரித்து ஆடுமாடுங்
குறியான படமெடுத்து ஆடும்போது
குறிபாரு வால்கூளை நாவுகூளை
வேறியேறும் போதரவு சீறியாடும்
வேளையறிந் தோரடியிற் றியானம்பண்ணே.

74

பண்ணுவது வங்குசிங்கு சிரசின்மீதிற்
பதித்துவால் பிடித்துவிழுத் தாட்டுஆட்டு
எண்ணுமிது பாம்புன்கை வசமேயாகும்
எழும்பாது படமங்கி யாடும்பாரு
திண்ணமது வங்குசிங்கு சிரசின்மீதில்

தீர்க்கமாய்ப் பதித்துநன்றாய் மவுனமோது
அண்ணுமிண்ணு மொருநாளும் விஷமோயில்லை
ஆடுகிற அரவுபடம் நாலும்பாரே. 75

திருமந்திரம்

நாலு படத்தில் நஞ்சு நசிநசி
மேலு முபாயம் வினாப்பத்தி மூன்றையுங்
காலுந் தலையுங் கருத்தொற்று வோதிடும்
பாலும் பழமும் பஞ்சா வமுதமே. 76

அமுதமே நாலு மாகுமே பூரணம்
அமுதமே லாகிரி யானந்த மாகிடும்
அமுதமே கொண்டிடி லாருக்குமேலாம்
அமுதமே சித்தி யாகுமிந் நூலே. 77

இந்நூற் கருவா யிருத்திக் கருத்துள்
இந்நூற் பொருளா யிருத்தும் பரகெதி
இந்நூல் வருத்திக் கொடுத்தா ரிசைப்பர்
இந்நூ லிசைக்கி லென்நந்தி பாதமே. 78

பாத மடிமுடி பஞ்சாட் சரத்தடி
பூத மயக்கடி பூரண நாலடி
வேதங்க ளுள்ளடி வெத்தியாஞ் சித்தடி
நாதங்கள் பத்தடி நாற்பத்தி மூன்றே. 79

மூன்றெழுத் தஞ்சு முத்தியாங் கண்டிடு
நான்று வெழுத்துடன் நாலையுங் கண்டிடு
ஊன்றி யுரைத்திடு முற்பனங் கொண்டிடு
மூன்றெழுத் தஞ்சு முப்பூவுங் கண்டிடே. 80

ஆனகுறி முப்பூவுக் கைம்பதுமேபாடல்
ஆச்சரிய மகத்தீசர் நூலும்பாரு
ஆனகுறி மார்க்கமிது யாருங்காணர்
அதிசயந்தான் கருமானச் சுருக்கமாக
ஆனகுறி சொன்னோநா மதீதம்பாரு
ஆகட்டுந் திட்டாந்திரம் முப்பேரோது
ஆனகுறி நம்பேரை யழைக்கநாமும்
அப்போது நாம்வருவோம் வாவாவென்னே. 81

என்னவே நீயழைக்க வெனக்குமுன்னே
எதிரேறி முன்வருவா ளாத்தாள்வாலை
சொன்னபே ரறிந்துநன்ற யழைத்துப்பாரு
சூட்சமிதை யுனக்காகச் சொன்னோம்பா
இன்னபே ரின்னகுறி யெண்ணவேண்டாம்
ஏகமா யறிந்திருப்போ மப்போநாமும்
முன்னமே யழைக்கையிலே மூழுவென்றால்
முத்திதரு வாலேபதஞ் சித்தியாமே. 82

திருமந்திரம்

சித்தித்தாள் வாலே புவனே திரிபுரை
சத்திக்குள் மூன்று புவனையுச் சாடினம்
புத்திக்கு ளோதி யிருவினே போக்கிடு
வத்திக்கும் வாலே வழிமுத்தி சித்தியே. 83

முத்தியடா வேதாந்தஞ் சித்தாஞ்சித்தி
முத்தபரி பூரணமாய்க் கண்டார்சித்தி
புத்தியுட னிதுபாரு கருத்தான்தோணும்
பூரணமா யின்னூலாய்ப் பொருந்தியாடுஞ்
சத்தியடா சத்தியமாய் வருவாளாத்தாள்
தானெட்டு மிரண்டுமடா யெய்தும்பாரு
வெத்தியடா வேதாந்தம் பார்த்துக்கொள்ள
வெகுசுருக்குக் கருமானச் சுருக்கமுற்றே. 84

மூலமந்திரம்

தம்பனம்	-	நமசிவய
மோகனம்	-	நயவசிம
வசியம்	-	வசிமநய
பேதனம்	-	மநயவசி
உச்சாடனம்	-	சிவயநம
வித்துவேசனம்	-	வயநமசி
அழைப்புக்கு	-	யசிமநவ
மாரணம்	-	மசிவயந

திருமூலர் ஞானம் **அமு**
முற்றிற்று.

திருமூலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஞானஉபதேசம்
௩௨

- குருவென வந்து குணமாய் வணங்கி
திருநீறு சாற்றிச் செவியருள் செப்பி
யெருகுட னறுகும் என்கயின் நீரால்
உருவுடன் கொண்டா னுடல்பொரு ளாவியே. 1
- உடல்பொரு ளாவி வுதகத்தால் வாங்கி
படர்வினை பற்றறப் பார்த்துகை வைத்து
நொடியி லருள்வைத்து நுண்ணுற வாக்கிக்
கடிய பிறப்பறக் காட்டினான் நந்தியே. 2
- நந்தி விளைத்த நல்லவெண் ணீற்றினிற்
சந்தேகந் தீரத் தலத்தே பரப்பி
யிந்தபா ரென்று எழுதின னேர்மையி
லுந்தா ளளித்தா னுடற்சக் கரத்தே. 3
- சக்கர மூலஞ் சதிர்மண் ணீர்புறை
அக்கினிமுகக் கோணம் வாயுவறு கோணம்
புக்குவான் வட்டம் பூத வடிவுமேல்
நிற்குந் திருவடி நிறமது பொன்னே. 4
- பொன்னது பூமி புனல்பளிங் குநிறம்
வன்னிசெம் புநிறம் வாயுக் கருநிறம்
மின்னிய வான்புகை மேகநிறமென
உன்னியே நந்தி யுரைத்தனன் கடினதே. 5
- கடினமண் ணீர்புறை களித்தே பதங்காட்டுஞ்
சுடுமனத் தால்நெஞ் சுட்டுணர் வித்திடு

திடரவி சரிந்து திரட்டுங் கால்வான் மடமாய் நிறந்தர மென்றுரைத் தானே.	6
உரைத்தபார் நவ்வு முதகத்தில் வவ்வும் வரைத்தீ சீயும் வாயுவ காரமும் உரைத்த வான்யவ்வு மெழுதியோங் காரம் நிரைத்தெழுத் தவ்வுடன் நின்றன நாடியே.	7
நாடிட பிங்கலை நடுநின்று மாறிக் கூடியே யவ்விற் கொழுந்தாகி நின்றது ஊடயன் மாலு முருத்திர னீசனும் நீடுஞ் சதாசிவம் நின்றெழுத் தஞ்சமே.	8
அஞ்சில் நகார மதிலிரு காலுமாய் வஞ்சக மான வயிறும காரமாய் நெஞ்சிற் சிகாரமாய் நேரிகழுத் தின்முகம் வஞ்சொல் வகாரமாய் வலது நெற்றியே.	9
நெற்றி வெளிசெவி நின்றது சத்தமுந் தெற்றிய வாயு உடம்பு பரிசத்திற் பற்றிய கண்ணுரு அப்பு ரசமென உத்தம நாசி உயிர்க்குமக் கெந்தமே.	10
உயிர்க்குணர் வாய்நின் றுரைசெயுங்காற்று நயப்புறு கண்ணே நடத்திசை கொண்டிடும் செயிற்கு மலம்விடுஞ் சேர்ந்துநீர்ப் பாயும் வியப்பரி லிங்கம் விடுஞ்சலம் வித்தே.	11
வித்து மனம்புவி மேவிடும் நீரினிற் புத்தியி னின்றல் பொருந்துமாங் காரஞ் சித்தநிறு வாயுத் தெளிவுள்ள வானில் இத்திசை யைந்து மிசைந்திடுங் காலே.	12

திருமூலரின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

கால்மண் ணீர்புறை கலையன லென்னுங்
கால்வித்தை ராக மதுவெளி யாகும்
மேலும் புருடனு மாய்கையும் போலவே
சாலவே வித்தியா தத்துவ மேழுமே. 13

தத்துவ மோர்சிவ தத்துவ மாகுஞ்
சுத்தவித் தையோ டீசுரன் மேவுஞ்
சத்தி சிவமது தானஞ் செழுத்துவே
வுற்றங் குரைத்தா னெருமுப்ப தாறுமே. 14

ஆறு சமையு மதுவே சடாகூரம்
மீறு மிருக்கு மெதிர்சாங் காவணங்
கூறுந் தியானங் குறிப்பைந் தெழுத்துவே
மாறிலா ஞான விளக்கம் வருகுமே. 15

மருவு தகழிநெய் வன்னி திரியொளி
உருவமாய் நின்ற ஓரஞ் செழுத்துமே
திருவடி வள்ளே சிவாய நமவென
இருவினே நீங்கிடு மென்றனன் நந்தியே. 16

எண்ணென மூலத் தியங்கிய மண்டலம்
அண்ணு மருதியா மாதித்த மண்டலத்
துண்ணுங் கபாலஞ் சோமனார் மண்டலம்
நிண்ணது மொத்து நினைவா லுணருமே. 17

உணர்ந்தமு லத்துபத் தஞ்சுவா திட்டம்
மணிபூ ரகமுந்தி மார்பினி லகைதம்
அணிகள் விசுத்தி யாக்கினை நெற்றி
குணமுடன் நந்தி கூர்வனா தாரமே. 18

ஆதார மூலத் தடியிற் கணபதி
வேதாந்த பூமி விஷ்ணு நீரீனில்

ஏதான ருத்திர னீசனார் காற்றுவிண் மீதே சதாசிவ மெய்க்கும்ப பாதமே.	19
பாதம் பராசத்தி பகர்விண் மனோன்மணி வாத மயேஸ்பரி வன்னியி லுருத்திரி யோதுமா லெட்சுமி யென்பாள் சரஸ்வதி மாதிப மூலத்தில் வல்லபை சத்தியே.	20
சத்தியா லேஅயன் ருனே படைப்பன்மா லொத்தை யளிப்பன் துடைப்ப னுருத்திரன் இத்தைத் திரோபவஞ் செய்யு மயேசுரன் அத்தைச் சிவனார் அனுக்கிராஞ் செய்யுமே.	21
செய்யுஞ் சரியை கிரிகை சிவயோகம் உய்யுமெய்ஞ் ஞானமு மோரைந் தெழுத்துளே துய்யமேற் றூலமுஞ் சூட்சமுஞ் சொல்லியே ஐய மறுத்தா னருளொன்றி னாலே.	22
நாலு மிருமூன்று மீரைந்து மீராறுங் கோலியே நின்ற குறிகள் பதினாறும் மூலங்கொண் டங்கே முடிந்த முதலிரண்டுங் காலங்கண் டானடி காணலு மாமே.	23
காணுநவ் வுங்கா லுங்கதிற் பெவ்வாறும் பூணிடப் பத்தும் பொருந்தித ழீராறும் மேனியீ ரெட்டும் ரெண்டிட வுன்னதாய் ஆணுவ மானதா மைம்பத் தொன்றுமோ.	24
ஒன்றிடு பொறிபோ லுத்த கரணமும் நின்றிடு மீரேழு நேத்திரச் சாக்கிரமம் கண்டுநற் காரணங் கண்டாற் சொற்பனந் துன்றுஞ் சாணஞ் சுழுத்தியா மார்பே.	25

திருமூலரின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

மார்புகீ முந்தி மனமொன்றி நின்றிடும்
சாருந் தூரியஞ் சுவாதிஷ்டந் தன்னிலே
சேரவிண் ணின்றிடுஞ் சுத்தமுந் தீதுமாய்
சீர்புனை யானவாச் சேர்ந்திடு மண்ணிலே. 26

மண்ணுடன் நீரு மருவி யுடலதாய்
விண்ணெடு வாயு விரும்பி யுயிரதாய்
திண்டழல் தன்னெடு சேர்ந்து கலந்துநின்
றண்டழ லாக வமருஞ் சிகாரமே. 27

சிகார வகாரஞ் சிவனெடு சத்தி
யகாரம துள்ளே யாத்துமா வாகிடும்
நகார மதுவே நத்தி திரோபவம்
மகார மதுவே மலமாகு மண்ணுமே. 28

மண்ணு மலமைந்தும் மாத்திரையோ ரைந்துந்
துன்னிய கன்மாதி தோற்றந் தொழிலுங்காண்
இன்னிய போய்யல்ல யிறப்பிறப் பஞ்ஞான்
தன்னின வால்நீன சற்குரு வாமே. 29

ஆசானுக் கென்று அளித்தபொரு ளாவி
மாசாய திவ்வுடல் வலதெலா மீந்து
கூசாமற் பாதங் குறைவறப் பூசித்துப்
பேசா திருப்பார் பிறப்பொழிந் தோரே. 30

திருமூலர் ஞானஉபதேசம் **௩௦**
முற்றிற்று.

திருமூலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
நடுவணை ஞானம்
௩௩

- சிகார வகார யகார முடனே
வகார யகார சிகார நடுவாய்
நகார மகார மிரண்டு மறவே
சிகார வகார சிவனவ னாமே. 1
- நடுவிசைந் தானெங் கனற்குடர் சித்தியாம்
நடுவிசைந் தேசிவன் நசிச்சிவ வாசியாம்
நடுவிரு வாசியை நாட்டவல் லார்க்கு
நடுவிரு வாசி நடுவணை தானே. 2
- வாசிவா வென்ற வாசியை வைத்து
வாசியோ டொன்ற வகையறி வாரில்லை
வாசியோ டொன்ற வகையறி வாளர்க்கு
வாசியோ டீசன் மகிழ்ந்திருந் தானே. 3
- சிவவாசி வாசியைச் சீருடன் கூட்டி
வவவாசி வாவென வாவென வாங்கி
யொவவாசி வாவென் ரெருக்கா லுரைக்கிற்
சிவவாசி வாவெனச் சிறந்துநின் றானே. 4
- அகார உகார சிகார நடுவாய்
வகார யகார வாசிவா வென்று
நகார மகார மிரண்டு மறுத்துச்
சிகாரமோ டீசன் சிறந்திருந் தானே. 5

அருவுரு வாகிய ஆதிப்பி ரானை
அருவுரு வாகியை யாரும றிந்திலார்
அருவுரு வாகிய தாரும றிந்தபின்
அருவுரு வான தடிமுடி யாமே. 6

சிவாய சிவாவெனச் சீவனிற் கூட்டிச்
சிவாய சிவாவெனச் சிந்தித் திருக்க
சிவாய சிவமான சீவன் சிவமாய்ச்
சிவாய சிவத்துடன் சிவனிருந் தானே. 7

நடுவது தன்னால் நந்தியி ருப்பது
நடுவது தன்னால் நாதமி ருப்பது
நடுவது தன்னால் நாட்டமி ருப்பது
நடுவது வாசியிற் சீவனெ டுங்குமே. 8

நடுநின்ற வாசியை நாதத்திற் கூட்டி
நடுநின்ற சீயைச் சீவனெ டுக்க
நடுநின்ற சீயுடன் நாட்டவல் லார்க்கு
நடுநின்ற சீயுடன் சீவனெ டுங்குமே. 9

சீவன் சிவனாய்ச் சிவத்துடன் கூட்டினெ
சீவனுஞ் சித்துஞ் சிவத்துட னென்றினெ
சீவனுஞ் சித்துந் தெளியவல் லார்க்குச்
சீவனுஞ் சித்துஞ் சிவத்திலொ டுங்குமே. 10

நடுவணை யாவது நந்தியி ருப்பது
நடுவணை யாவது நற்சூழி யுந்தியாம்
நடுவணை யாவது நவவாதி யுந்திடம்
நடுவணை யாவது நந்திபொற் பாதமே. 11

சிந்திப்ப தெல்லாந் திருவடி தன்னிலே
சிந்திப்ப தெல்லாந் திருவடிப் போதமாம்
சிந்திப்ப தெல்லாந் திருச்சிலம் போசைச்
சிந்திப்ப தெல்லாந் திருவடி தானே. 12

சிவசிவா வென்றற் றிருநட மாகும்
சிவசிவா வென்றற் சீவனும் முத்தியாம்
சிவசிவா வென்றற் சீவனுஞ் சித்தியாம்
சிவசிவா வாசி சிவசிவந் தானே. 13

அறிந்தேன் காய மறிவு தனைக்கொண்
டறிந்தே னுள்ளத் தாடுந் திருக்கூத்
தறிந்தா ரறிந்தா ரறிவறி வாலே
அறிந்தாய் திருக்குஞ் சிவமென லாமே. 14

அறிவுதன் னுள்ளே ஆடுந் திருக்கூத்
தறிவு சிவமா மறிந்தவர்க் கெல்லாம்
அறிவு மறிவு மறிவுட னென்றினால்
அறிபவ ரர்ச்சியு மானந்த மாமே. 15

அறிவுதன் னுள்ளே அறிவு தனைக்கண்
டறிவது சத்தி யதனுளே சீவன்
அறிவது சிவமா யறியவல் லார்க்கு
அறிவுதன் னுள்ளே ஆனந்த மாமே. 16

அறிவும் வெளியு மொன்றாய் நிலத்தே
விறியுங் குவியும் வெறும்பாழி னுற்றே
அறிவு மறிவு மறிவுடன் கூட்டினால்
அறிவு சிவமா யமர்ந்திருந் தானே. 17

நகாரம் நடுவே நற்சுடர் கொண்டு
மகார மலமாய் மறைந்திடுஞ் சத்தியைச்
சிகாரஞ் சிவமாய் வகார மருளாய்
யகார முயிரென் றறியலு மாமே. 18

சீயெனச் சீவனை வாவென்று வாங்கி
யாவென்ற சத்தியி னசவையில் வைத்தால்
ஆமென்ற மவ்வுடன் அவ்வாகி யுந்திடம்
நாமென்று நந்தி நடுவிசைத் தானே. 19

நெற்றிக்கு நேரே நீள்புரு வத்தில்
உற்றுற்றப் பார்க்க வொளிதரு மானந்தம்
பற்றற்று நின்ப பரவெளி தன்னிற்
பெற்றற்று நின்றிடம் பேசப் பெருமையே. 20

அகார உகார சிகார நடுவாய்
வகார யகாரம் வானுடன் கூடினால்
உகார முடனே யொருக்கா லுரைக்கச்
சிகார முதல்வன் சிறந்துநின் றானே. 21

சத்தமுத வந்து தங்கும் நடுவீணை
கத்த னிருந்து கலந்து வுணர்ந்திடு
அத்தன் றிருநட மாடிய வம்பலம்
சித்தம் பலமெனச் சேர்ந்தனன் நந்தியே. 22

ஓசை யொலிபட் டொடுங்கும் நடுவீணை
யாசை பசுபாச மறுத்த பதியது
பூசைப் பொருப்பிலே போற்றுஞ் சிவாவய
நேசத்தி னன்பிலே நேர்பட்ட நெற்றியே. 23

நெற்றியின் வைப்பிலே நேர்பட் டொளியது
உற்ற நடுவணை யோங்கெழுந் தீபம்
பெற்றவர் கண்டாற்பிறவா நெறியது
அத்தன்றன் வைப்பென் றருள்செய்தா னந்தியே. 24

வானுந்து நந்தி வடிவுதன் வைப்பிலே
ஊனந்தம் பெற்று உருகுதா னந்தம்
தேனந்த முண்டு தெவிட்டாத் திருவடி
ஆனந்த மூல னறிந்துபெற் றுளே. 25

முத்துப் பவளம் பச்சையிம் மூன்றும்
கொத்துப் பசும்பொனுற் கூறுமா ணிக்கம்
ஒத்தெழு சோதியி னுள்ளெழு மட்சரம்
அத்த னிருப்பிடம் அவ்விடந் தானே. 26

முத்தி நடுவணை முத்தி தரித்திடம்
பத்தி நடுவென்று பார்ப்பா ரறிவுளோர்
சத்திய மேயிது சற்குரு பாதமே
அத்த னிருப்பிட மவ்விடந் தானே. 27

நந்தி யிருப்பது நடுவுட் டெருவிலே
சந்தி சமாது தளங்கே சமைந்தது
உந்திக்குங் கீழே யுகந்தவி டத்திலே
நந்தியி ருப்பிடம் நாதற்பொற் பாதமே. 28

ஆணிப்பொன் முத்தி யறியும் பதியையும்
பாணித்துப் பார்த்துப் பரம குருநந்தி
மாணிக்க மந்திரம் வாசித்துக் காட்டி
ஆணிப்பொன் முத்தி யளித்தின னன்பிலே. 29

திருமூலின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

விண்ணுக்குள் நிற்கும் வெளிகொள் ளடியது
கண்ணிற்குள் நிற்குங் கலைபதி னறு
ஒன்றுக்கு ளொன்று வோங்கும் நடுவணை
பெண்ணிக்கொ டுண்ணி யிருந்தன னந்தியே.

30

திருமூலர் நடுவணை ஞானம்
முற்றிற்று.

திருமூலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஞானக்குறி
ஊய

நயன மிரண்டும் நாசி நுனி வைத்தங்
குயருள்ள வாயுவை யுள்ளே அடக்கித்
துயரற நாட்டியே தூங்கவல் லார்க்கு
நயனிது காயக் கம்பநிலை நாட்டே. 1

நாட்ட மிரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமு மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை
ஓட்டமு மில்லை யுணர்வில்லை தானில்லை
தேட்டமு மில்லை சிவனவன் தாமே. 2

தாமே யிருகண் நுனிநாசி வைத்துத்
தாமே யறிவைப் புருவமையந் தாபித்துத்
தாமே யிருக்க வுலகெலாந் தன்னுள்
தாமே சிவமலாற் றனிச்சிவ மில்லையே. 3

இல்லை பிறப்பற் றிருகண்ணை நாசிமேல்
மல்லொக்கக் குத்தி மனம்புரு வத்திடை
சொல்லொக்க நாட்டிச் சுடரொளிச் சோதியாய்
நல்லவர் நின்று நடுக்கமுற் றுரே. 4

அத்தாற் பிறவி யவரிரு கண்களை
வைத்தார் நுனிமூக் கின்புரு வத்திடை
நித்தார மங்கே நினைக்கவல் லார்க்கு
எத்தாலுஞ் சாவிலை இறையவ னாமே. 5

நாமேகண் ரெண்டும் நாசிநுனி வைத்துத்
தாமே யறிவைப் புருவமையந் தாபித்துக்
கூமே யிருந்தாப் போலுளே வறவெய்திற்
சாமே மனசங் கெதமெட்டுஞ் சித்தியே. 6

சித்தக ளெட்டுந் திறமாகக் கைவரும்
மத்திப் புருவம் நடுமனம் வாழ்வித்துப்
பத்தி யிருகணற் பாங்காய் நுனிமூக்கில்
குத்தி யிருத்தக் குறைவொன்று மில்லையே 7

இல்லையே சாவு மிருகண் நுனிமூக்கில்
வல்லவர் வைத்த மனம்புரு வத்திடை
செல்ல நிறுத்திச் சிவனும் வெளிப்படும்
சொல்லவங் கொண்ணுச் சுகானந்த ராவரே. 8

ஆனந்த ராவ ரிருகண் களையுந்
தானந்த மூக்கி னுனியிற் ருபித்து
வானந்த நெற்றி நடுமனம் வாழ்வித்து
மோனந்த முன்னி முசியா திருந்திடே. 9

இஷ்டமாய் மூக்கி னிருகண்ணைத் தாபித்துத்
துஷ்ட மனதைச் சொருகிப் புருவநடு
வட்டத்தை யூணி வாசிக் குதிரைமேல்
ஓட்டியங் கேறக் கொண்டாடுஞ் சிவத்துள்ளே. 10

சிவத்துட்கொண் டோடும் பிர்மத் தெருவீதி
தவத்திற்கொண் டோடுந் தானே சிவமாகும்
அவத்தில்மனஞ் செல்லா தக்கண்ணால் மூக்கைப்பார்த்
துவத்தால் மனத்தைப் புருவமையந் தாவிடே. 11

- தாவிப் புருவமையஞ் சங்கென்று தானொட்டி
ஆவி யடக்கி அக்கண்ணால் மூக்கைப்பார்
மேவியுன் மூக்கில் விளங்கும் பராசத்தி
கூவி யிருக்குங் குறிப்பது வாமே. 12
- குறிப்பது வாகுங் குருவருட் கூடச்
சிறப்புறு சிந்தையைச் சேருநடு மத்தி
மறப்பது கண்ணை நுனிமூக்கில் வைத்திடு
சிறப்புருவ சங்கென்று சேர்ந்ததி னாலே. 13
- நாலா யிரத்தி நானூத்தி நாற்பத்தெட்டு
மாலாம் வியாதியு மாத மடிந்திடும்
பாலாங் குழந்தையாம் பார்புருவ மையத்தின்
மூலா மனத்தை மூட்டுகண் மூக்கிலே. 14
- மூக்குநுனி யிற்கண் மூடாமற் றுனோக்கிக்
காக்கு மனது கலங்காமல் நெற்றியை
ஆக்கு மனத்தை யசையாமற் றுணுணித்
தீர்க்கமாய் நெற்றிக் கண்ணுந் திறந்திடே. 15
- திறந்துள் ளேவெளி சேருமுன் சீவன்
நிறைந்தங்கு நெற்றி நேர்நின்றங் குண்ணச்
சிறந்தே யிருமுன் தெரிசீன யாகும்
உறைந்தங் கிருளே யுத்துத்துப் பார்க்கவே. 16
- உத்துத்துப் பார்க்க வொளிதரு மானந்தம்
பத்துத்துப் பார்க்கப் பரிதி யுதயமாம்
நெத்திக்கண் சோதி நிலபெரு முன்மனை
முத்துப்பார் போமேலங் குத்தார் படிகமே. 17

படிகத்தை யுத்துப் பார்பா ரகன்வொளி
வடிவத்தை யுத்துநீ பாருவள மாக
விடிவுத்த காலங் குமரி விளங்குவாள்
வடிவொத்த காரெள்ளின் மையெண்ணெய் போலவே. 18

மையெண்ணெய் நெற்றிக்கண் வைத்தஞ் சாம்பவி
செய்கின்ற யீரே முலகுந் தெரிவர்போல்
உய்கின்ற நெற்றி யுன்கண்ண ருண்ணக்
கையொன் றறிவாற் கருத்துத்துப் பாரே. 19

பார்த்திட வுத்துப் பாழாம் வெளியாம்
மாத்திட் டிருட்டெலாம் மாசற்ற சோதியாய்க்
கோத்திட்ட தீக்கிக் கொடுங்காத் துறவுமேல்
ஏத்திட்ட லோக மீரொளி மண்டுமே. 20

மண்டிய தீயால் மாடெரி லோகங்கள்
ஒண்டி யறிய வொருவர்க் கிடமிலை
மண்டியெரி தீய்க்கு வாய்த்தவிற கொக்குங்
கொண்டவர் கருத்துக் குடிக்கெட்டுக் கூடுமே. 21

கூடிய தீய்க்குக் கொடுங்காற் றுறவுபோல்
தேடிய சாம்பவி லென்றோர் பெருஞ்செல்வத்
தாடிய பாத மதுவிரண் டொத்துத்
தேடிட மில்லாச் செங்கண் கானதே. 22

செங்கணக் கென்றசொல் சேரப் பெருவெளி
யெங்குஞ் சிவமறைப் பெல்லா முடிந்திடந்
தங்கொண்ப் பேரொளி யெங்குமண் ணீரொளி
எங்குத்துப் பார்க்கவங் கேரொளி யானதே. 23

ஏரொளி பேரொளி யெங்குமண் ணீரொளி
சீரொளி வன்னி சிறந்த வொளியாய்க்
காரொளி யெங்குங் கடுவெளி யேகப்
பாரொளி யாதியாய்ப் பாழ்வெளி யானதே. 24

பாழ்வெளி தானாய்ப் பதையா திருந்திடம்
ஊழ்வெளி பாழ்வெளி யொக்க மடிந்திட
மாழ்வெளி மாண்டென்ன மனம்வாக் கிறந்ததை
யாரொடு சொல்வே னறிவழிந் தேனே. 25

அறியு மிடமன் றறியாத தன்று
குறைநிறை வன்றிக் கொத்தது நின்றது
தெரிய மிடமன்றிச் சோந்தோர்க்கொன் றீயாது
பிரியமில் லாததைப் பெற்றொழிந் தேனே. 26

ஒழிந்தேன் பிறவியென் னுள்ளமு மங்கே
கழிந்தேன் கடுவெளி காணாது கண்டு
தெளிந்தேன் பதிபசு பாசத் தெளிவைப்
பிழிந்தேன் கண்பட நம்பினே மில்லையே. 27

இல்லை படன மிருவினே மாண்டிது
சொல்லொத்த சோதி சுடர்க்கொழுந் தாகினேன்
வல்லக் குருபதம் வைத்தென் றுச்சிமேல்
நில்லென்றென் னுள்ளம் நிறையவைத் தானே. 28

வைத்த குருவடி வாழுமென் றுச்சிமேல்
நித்தமு மங்கே நினைவைக் கொழுக்கிடச்
சித்தந் தெளிந்து சிவமய மாய்நின்
றத்தன் நடங்கண் டாங்காரம் மாண்டதே. 29

திருமூலின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

ஆங்கார மாண்டது புத்திமன மொன்றய்ச்
சாங்காலம் நாய்வீட்டிற் சடைய ரெருப்போல
ஓங்கார மூலம்விட் டுச்சி யிடங்கொண்டு
நீங்காம லங்கொன்றில் நிற்கும் நயனமே.

30

திருமூலர் ஞானக்குறி **ஈ**
முற்றிற்று.

திருமூலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானம்

யசு

அடியாகி யண்டரண்டத் தப்பாலாகி
அகாரமெனு மெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடிவாகி நடுவாகி மூலந்தன்னில்
முப்பொருளுந் தானாகி முதலுமாகிப்
படியாமுப் பாழற்று படிக்குமப்பாற்
படிகடந்த பரஞ்சோதி பதியுமாகி
அடியாகு மூலமதே அகாரமாகி
அவனவளாய் நின்றநிலை யதுவதாமே.

1

அணுவாகி யவனவளா யல்லாமாகி
அடிநடுவு முடியாகி யகண்டமாகிப்
பொதுவாகிப் பல்லுயிர்க ளீனத்துக்கெல்லாம்
புகலிடமா யெப்பொருட்கு மூலமாகி
மதுவாகி வண்டாகிச் சுவையுமாகி
மலராகி மணமாகி மதிக்கவொண்ண
ததுவாகும் அகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெல்லாந் தாங்கிநின்ற பரமூலம்மே.

2

மூலமெனு மாதார வட்டந்தானே
முச்சுடரு முக்கோண மூன்றுநாடி
சீலமெனும் சிவலிங்க பாததீர்த்தம்
திருவடியுந் திருமேனி நடனமாகும்
கோலமுட னண்டமெல்லாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்ட கம்பமதாய் மேலேநோக்கி
ஆலமுண்ட ரண்டமெல்லாந் தானய்நின்ற
அகாரமுத லவ்வெழுத்தை யறிந்துபாரே.

3

அறிந்ததுவுந் தற்பரமே அகாரமாகும்
அறிவுடைய உகாரஞ்சிற் பரமதாகும்
செறிந்திடும காரமதே மாயையாகும்
சிந்தித்த மூலமதே சிகாரமென்பர்
பிறிந்ததுவு முலகமெல்லாஞ் சமையந்தானும்
பேதமெனுங் கருவிவகை யெல்லாமாகும்
அறிந்ததுவும் அகாரமெனும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென் றனுதினமும் அறிந்துநோக்கே. 4

நோக்கமுடன் மூலமெனும் பாதந்தன்னை
நுட்பொருளாம் சிற்பரத்தி னூடேநோக்குந்
தீர்க்கமுட னொதார வகையுந்தாண்டி
திருநயனம் நாசினெற்றி நடுவேபார்த்துப்
போக்கறிந்து யிந்தநிலை நோக்கவல்லார்
புரிசடையோன் றன்னுடைய புதல்வராவர்
ஆக்கமுட னருட்சுடர்போற் குருவைத்தானே
அனுதினமும் நோக்கிநிற்பா ராசானுமே. 5

ஆசானு மீசானு மொன்றேயாகும்
அவனவளு மொன்றாகும் அதுதானாகும்
பேசாத மந்திரமு மிதுவேயாகும்
பேரொளியின் வடிவாகும் பேருமாகும்
நேசாருங் கலைகளெல்லாந் தனையாகும்
நிலையான ஓங்கார பீடமாகும்
ஈசானை யாசானாய்க் காணும்பேர்க்கு
யின்பமுடன் கைலாச மெய்தலாமே. 6

எய்தரிய பரசிவத்தை மூலந்தன்னில்
இருசுடரு முதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
உய்வழியீ தென்றுமன துட்கொண்டேநீ
உண்மையா யெண்ணுவதே உறுதியாகும்
மெய்தொழியுஞ் சுழிமுனையே கம்பமாகி

மெய்ப்பொருளாஞ் சோதியென மேவிநிற்கும்
இவ்வகையே மூலமெனும் பாதந்தன்னை
யிருநேர மற்றிடத்தே யிறைஞ்சிக்கானே. 7

காண்பதுதான் பேரொளியின் காட்சியாகும்
காணரிய பொருளாகுங் காட்டும்போது
ஆண்பெண்ணாய் அலியாகி அடியுமாகி
அப்பாலேக் கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
வீண்பயிலும் வேதமெல்லாந் தேடிக்காணு
வெறும்பாழ தாகியே மேவிநின்றார்
சேண்பயிலுஞ் செகசோதி மூலந்தன்னை
தேடரிய பாதமென்றே தெளிந்துநோக்கே. 8

தெளிவரிய பாதமது அகாரமாதி
சிற்பரமுந் தற்பரமுந் தானேயாகி
அளிவரிய சோதியது தானேயாகி
அடிநடுவு முடியாகி யமர்ந்துநின்று
மொழியரிய முதலாகி மூலமாகி
முச்சுடருந் தானாகி முடிந்தசோதி
சுழியினிலே முனையாகிக் கோபமாகிச்
சொல்லரிய வெழுத்தென்றே தொகுத்துப்பாரீர். 9

தொகுப்பதுதான் மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
சொல்லரிய தத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
வகுப்புடனே யித்தையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
வாகான உடலுயிரை வகையாற்கண்டு
பகுப்புடனே சேராமற் பாதந்தன்னைப்
பரகதிக்கு வழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
விகர்ப்பமில்லா மூலமதில் நின்றசோதி
மேலான பாதமென்றே மேவிநில்லே. 10

திருமூலரின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

மேவியதோர் சற்குருவின் பாதந்தன்னை
மெய்ஞ்ஞான மென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல் காயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
அத்தனார் வடிவென்றே அறிந்துகொண்டு
பாவினையு ளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
பகலிரவு மற்றிடத்தே கருத்தைவைத்து
சீவனையுஞ் சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
திருமூலர் பாதமென்றே திடமாய்க்கானே.

11

திருமூலர் ஞானம் யசு
முற்றிற்று.

திருமூலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சோடச ஞானம்

யசு

ஆதியென்ற மூலகுரு வுபதேசித்தார்
அப்பவல்லோ காலாங்கி வசமேயானார்
சாதியென்ற நாலுவகை தன்னைக்கண்டு
தானிருந்த ஷூறிந்தேன் தலைமைபற்றேன்
வீதியென்ற ஆறுதெரு தன்னைக்கண்டேன்
வீற்றிருந்தேன் நந்தியடிக் கொடிக்கம்பத்திற்
பாதியென்ற மதிசூடி யிருந்தவாமி
பாதமலர் தனையறிந்து பணிந்திட்டேனே.

1

gz ற்ஜ ற் னி d t t ிய ; t ற் ற் னி d @
ghj j t hf bs]d aw ற்ஜ r P B ad ற்ஜ;
mz ற்ஜ ற் னி d t t ிய by h Ut B f
mkh e j j ற்ஜ y]d nt h Uk ; bkrr ற்ஜ hf s @
Jz ற்ஜ ற் ி goaj B bye j B ad @
Jy' fnt g ழ j j j j ; nj hz rbrhd ற்ஜ;
fz ற்ஜ ற் ி f j ற்ஜ ற்ஜ [; fh l pbad ற்ஜ f ;
fl h & ற்ஜ h bud ற்ஜ f F \ y h j hnd .

2

j h d d @ \ y U l fl h & j j h n y
r h t h d na G t i u fl e j eh D k @
C b d d @ k h g h j p g P e j s ற்ஜ
X' f ற்ஜ @ g ழ j j p b B s ற்ஜ [f z L
t h d d @ b t s ற்ஜ j n y g f f ற்ஜ ற்ஜ
t h t h d el d b t h s p j d @ f f z L
n j b d d @ t K j j j j a s ற்ஜ ற்ஜ L
b j s ற்ஜ h d r y k b g h y ற்ஜ a j ; b j h ற்ஜ ற்ஜ n j n d .

3

தெரிசித்தேன் காலாங்கி வசத்தினாலே
தேனான வழதகலை தன்னேக்கண்டு
வரிசித்தேன் மூலகுரு பதத்தினாலே
வாழ்ந்திருந்தே னவ்வூரில் வரிசைபெற்றேன்
குருசித்தி யானதனற் குறைவொன்றில்லை
கொண்டேறி அண்டவரை கூத்தைக்கண்டேன்
புரிசித்தி யாவதற்கு மூலரல்லால்
புகட்டுவகை யானறியேன் புவியின்மீதே.

4

புவியான மூலரைத்தான் காண்பதற்குப்
புகட்டுகிறேன் யானறிந்த மட்டுந்தானும்
சுவியான குண்டலியை யிடைபின்னாகக்
கூர்மையுட னுட்டிமிக நடுவேயேத்தக்
கவியானே வசமாகுங் களங்கந்தீரும்
கண்டபடி யானுரைத்தேன் கருத்துள்ளோர்க்கு
அவியான முகஸ்தானங் கண்டபோது
அப்பவல்லோ மூலரடி யறியலாமே.

5

அறியலாங் கணேசனடி கண்டுகேத்த
அவருரைப்பார் மூலருட விபரமெல்லாந்
தெரியலாந் தினம்போக்குத் தெரியாதெல்லாந்
தெளிவாகக் கண்டுமிகத் தெரிசிப்பாய் நீ
புரியலா மிடையோடு பின்னுமாகப்
புகட்டியே மேல்முகடு தன்னிலேறி
வறியலாம் பன்னிருவர் வசமேயாவர்
வாலையவள் சிறுபெண்ணாய் வருவாள்பாரே.

6

பாரென்றால் வாலையெத்தான் பார்க்கப்போமோ
பாருலகிற் காண்பவர்க ளுண்டோசொல்லு
ஊரென்று லவளுரே பேரூராகும்
உற்றுணர்ந்த பேர்களுக்கே வறுதியாகும்

வேரென்றற் புருவநடு மையத்துள்ளே
வீற்றிருந்தாள் வெகுகோடி ரூபாரூபி
பேரென்ற லவள் பேரோ மௌனியென்பார்
பேசாத மந்திரமென் றுரைப்பார்தானே. 7

தானென்ற வாலையவள் சிறுபெண்ணுத்தாள்
சதானந்தி யாயிருந்தாள் சாதித்தோர்க்கு
ஊனென்ற வுயிராகி யொளிவுமாகி
ஓங்கிநின்ற பூரணத்தின் வடிவுமானாள்
வானென்ற அண்டமெல்லாம் படைத்தழித்தாள்
வளர்மதியும் கதிரானாள் நடுவுமானாள்
தேனென்ற மொழியுடையாள் திசைநாமத்தாள்
திகட்டாத பூரணியைத் தெளிந்துபாரே. 8

பாரேநீ மூக்காலே நாக்காற்கொண்டு
பார்த்திடவே கண்ணடி அசைவேதோணும்
ஊரேநீ காலாலே மடக்கிக்கொள்ள
ஒளிபெருகி மதியமுத வூரல்காணும்
வேரேநீ பிடித்தேறத் தலையைக்காண்பாய்
வெகுகோடி ரவிமதியாம் வன்னிகாந்தி
பேரேநீ காண்பதற்குப் பெருமைமெத்தப்
பெற்றுணர்ந்த பேர்களுக்கும் புகழுண்டாமே. 9

உண்டாகு மிருகால்கொண் டேத்திக்கொள்ள
ஒளிபெருகி மதியமுதம் உண்ணலாகும்
அன்றாகும் இன்றாகு மென்றிருந்தால்
ஆதியடி வழலையைத்தான் காண்பதில்லை
பண்டாகும் பழம்பொருளைப் பாரவிட்டாற்
பார்நந்தி யுன்றனக்குக் காண்பதில்லை
குண்டாகும் வேலவர்க்கு மூத்தோனான
குஞ்சரமே வுன்சரண மென்றுமேத்தே. 10

ஏத்துவது காலறிந்து யேத்திக்கொள்ளு
யிடையான பிங்கலையும் ரெண்டுமொக்க
மாத்துவது யிவ்வகையே மாத்திக்கொள்ளு
மவுனமென்ற மூன்றெழுத்தை மாறாமற்றுள்
கோத்துமிக வொருதூக்காய்த் தூக்கியேதான்
குண்டலிக்குள் ளேயெழுப்பிக் குறிதப்பாமற்
சாத்துமிக நவவாசல் தீனயிருக்கிச்
சதானந்தி யிருந்தவிடஞ் சார்ந்துபாரே. 11

சார்ந்திடவே நீரெழுத்து மொன்றய்ப்போகுஞ்
சலியாதே சிலம்பொலியின் சத்தங்காணும்
ஆய்ந்திடவே ஐம்பூத மொடுக்கந்தோணும்
ஆராய்ந்து மிதழ்ரெண்டும் விரிந்துகாணும்
சேர்ந்திடவே பண்ணிவிப்பார் மூலநாயன்
திரவறிந்து வறவெனவே சேர்ந்துகூடும்
பூர்ந்திடவே புருவநடு மையத்துள்ளே
புகட்டிடுவாய் மனமொட்டிப் புகட்டுவாயே. 12

புகட்டுவா யிப்படியே பொறிகள்விட்டுப்
பொன்னுலகில் மனுப்படைத்த புதுமைதன்னை
அகட்டுவா யிருகாலால் வாசல்தோண
அப்பவல்லோ ஆதியந்தம் ரெண்டுந்தோணும்
திகட்டுவா யமுதத்தை யள்ளியுண்டு
திருநேத்திர காலகண்டர் செயலுண்டாகும்
உகட்டுவா யோங்காரக் கம்பமீதில்
ஓங்கிநின்று பூரணத்தி னெளியைக்காணே. 13

காணவே கனல்கோடி காந்திவீசும்
கண்கொள்ளாப் பிரபையொளி கண்ணிற்காணும்
ஊணவே ஊரல்குனை நீருண்டாகும்
உன்னிநின்று பரவெளியை உத்துப்பார்க்கப்

பானுவாஞ் சந்திரனும் ரெண்டுமொன்றாய்ப்
பாங்கான அசபையிலே பார்த்துநீயும்
தானுவாம் பராபரமுந் தானேதானாய்த்
தானிருந்து பதியிருந்து தாக்குவாயே. 14

தாக்குவா யென்றுசொன்ன ரெந்தனாயன்
தானிருந்த வூரறிந்தேன் தலைமையானேன்
தூக்குவாய் காலறிந்து மடக்கச்சொன்னார்
துவாதசாந் தவ்வெளியிற் றேணச்சொன்னார்
தேக்குவா யமுதகலை தன்னைக்கண்டு
தெளிவாக அனுதினமுந் தெளியச்சொன்னார்
நோக்குவாய் பதினறு கலையாமென்று
நுண்மையாய்ப் பூரணத்தை நொடித்திட்டாரே. 15

நொடித்திட்டா ரென்றனக்கு மூலநாயன்
நுண்மையாய் நானறிந்து நுணுக்கங்கண்டு
அடித்திட்ட மிவ்வளவே யாதிமூலம்
ஆனாலும் பதினறு சோடசந்தான்
படித்திட்டே னெந்தனுட மூலனாயன்
பாலித்த விபரமெல்லாம் பாடினாலும்
பிடித்திட்டேன் பதினறு மொன்றொன்று
புகட்டின ரிப்பாட லாதிமுற்றே. 16

திருமூலர் சோடசனானம் யசு
முற்றிற்று

திருமூலரின் ஞானசாஸ்திரத் திரட்டு

திருமூலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நூல்கள்

திருமூலர் திருமந்திரம் 3000
திருமூலர் காவியம் 8000
திருமூலர் சிற்ப நூல் 100
திருமூலர் சோதிடம் 300
திருமூலர் மாந்திரீகம் 600
திருமூலர் சல்லியம் 1000
திருமூலர் வைத்திய சாரம் 600
திருமூலர் வைத்திய காவியம் 1000
திருமூலர் வைத்தியக் கருக்கிடை 600
திருமூலர் வைத்தியச் சுருக்கம் 200
திருமூலர் சூக்கும ஞானம் 100
திருமூலர் பெருங்காவியம் 1500
திருமூலர் தீட்சை விதி 100
திருமூலர் தீட்சை விதி 8
திருமூலர் தீட்சை விதி 18
திருமூலர் யோகா ஞானம் 16
திருமூலர் கோர்வை விதி 16
திருமூலர் விதி நூல் 24
திருமூலர் ஆறதாரம் 64
திருமூலர் பச்சை நூல் 24
திருமூலர் குளிகை 11
திருமூலர் பூஜாவிதி 41
திருமூலர் வியாதிக் கூறு 100

மேற் குறிப்பிட்ட பழமையான நூல் பிரதிகள் இருப்பின் அவற்றின் நகலை எங்களுடய அறக்கட்டளைக்கு அளித்து மறுபதிப்பு செய்திட உதவுமாறு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.